

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 6C/87/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813208358
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Kohútová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3813208358.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Miriam Kohútovou PhD. v právnej veci navrhovateľa v 1.rade D. P., nar. XX.X.XXXX, bytom P., F. XX, v 2.rade U. P., nar. X.X.XXXX, bytom V., L. XXX/XX, obaja zastúpení advokátom JUDr. Jozefom Námešným so sídlom Prievidza, Nábr. Sv. Cyrila 47 proti odporcom 1. X. P., nar. X.X.XXXX, bytom P., M. XX/XX, v 2.rade X. P., nar. XX.X.XXXX, bytom P., M. XX/XX, v 3. rade U. P.Á., nar. XX.X.XXXX, bytom P., Ž.C. XX/XX, všetky zastúpené Advokátska kancelária JUDr. Slávik a partneri s.r.o., so sídlom Námestie M.R.Štefánika 3, Topoľčany, IČO : 36 861 375, v 4.rade U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., V. XXX/X o určenie neplatnosti listiny o vydedení a o určenie neexistencie dôvodov vydedenia, takto

rozhodol:

Súd určuje, že dôvody vydedenia navrhovateľov v 1. a 2.rade ich otcom D. P., zomrelom dňa XX.X.XXXX uvedené v listine o vydedení - Notárska zápisnica N 108/97, NZ 104/97, spísaná na Notárskom úrade v Prievidzi, Hviezdoslavova ulica č. 3, pred notárkou JUDr. Dagmar Gajdošovou, dňa 25.7.1997, nie sú dané.

V prevyšujúcej časti návrh zamietá.

Súd o náhrade trov konania rozhodne v lehote 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovatelia sa návrhom podaným prostredníctvom právneho zástupcu domáhali voči odporcom v 1. až 4. rade určenia, že dôvody vydedenia navrhovateľov 1. a 2.rade uvedené v listine o vydedení zo dňa 25.7.1997 č. N 108/97, NZ 104/97 poručiteľa D. P., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, spísanej na Notárskom úrade Hviezdoslavova 3, Prievidza, pred notárkou JUDr. Dagmar Gajdošovou, nie sú dané. Listina o vydedení z 25.7.1997 č. N 108/97, NZ 104/97 je neplatná a žiadali náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnili tým, že navrhovatelia v 1. a 2. rade sú synmi poručiteľa D. P., zomr. XX.X.XXXX. Poručiteľ zomrel XX.X.XXXX a prejednaním dedičstva po poručiteľovi bola poverená JUDr. Eva Vyskoková so sídlom Mišíka I 2752/4A, Prievidza. V zmysle šetrení bolo zistené, že poručiteľ - otec navrhovateľov v 1. a 2. rade zanechal notársku zápisnicu - listinu o vydedení zo dňa 25.7.1997 č. N 108/97, NZ 104/97. Z obsahu listiny vyplýva, že navrhovateľov v 1. a 2. rade vydedil z dôvodov, že o neho neprejavujú trvalo opravdivý záujem, ktorý by ako potomkovia mali prejavovať. Od rozvodu s prvou manželkou ho údajne nenavštevovali, na ulici nepozdravili, správali sa k nemu ako k cudziemu, až pokiaľ nezačal podnikat' v roku 1992, kedy ich zamestnal. S poručiteľom sa mali údajne stretávať len pre peniaze. Poručiteľ neskôr údajne zistil, že navrhovateľ v 1. rade ho okradol s inými osobami. Takto sa mal údajne zachovať aj odporca v 2. rade. Mal poručiteľovi kradnúť tržbu a po skončení pracovného pomeru sa mal údajne chovať k poručiteľovi ako k cudziemu. Týmto konaním mali navrhovatelia v 1. a 2. rade údajne ohroziť existenciu firmy. Poručiteľ rozšíril účinky vydedenia aj na ich potomkov. O existencii tejto listiny o vydedení nemali navrhovatelia žiadnu vedomosť. Dozvedeli sa o nej až v dedičskom konaní

vo veci dedičstva po poručiteľovi. Z dôvodmi uvedenými v listine o vydedení nesúhlasia, rovnako ako nesúhlasia so samotným vydedením. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 15.1.2013 prerušil toto konanie a odkázal navrhovateľom na podanie žaloby o určenie neplatnosti dôvodov vydedenia na príslušný súd. Navrhovatelia majú za to, že zákonné dôvody vydedenia v skutočnosti neexistovali, dôvody uvedené v listine o vydedení neexistovali a nie sú zákonnými dôvodmi pre ich vydedenie. Žiaden z dôvodov uvedených v § 469a Občianskeho zákonníka navrhovatelia nenaplnili ani nie sú uvedené poručiteľom v listine o vydedení. Tvrdenia poručiteľa, že ho nenavštevovali, na ulici nepozdravili a správali sa k nemu ako k cudziemu nie sú pravdivé. Vždy keď poručiteľ požiadal o pomoc mu pomohli a z ich alebo jeho podnetu sa stretávali. Navrhovatelia majú za to, že poručiteľ ich vydedil v skutočnosti z dôvodu, že on k nim nepociťoval citovú náklonnosť a neprejavoval o nich ozajstný záujem. Jeho nezáujem o navrhovateľov s prerušovaním trval až do jeho smrti. Poručiteľ v listine o vydedení uvádza, že navrhovatelia s ním prestali komunikovať a navštevovať ho po jeho rozvode s prvou manželkou, ich matkou. Poručiteľ sa rozviedol s ich matkou na základe rozsudku tunajšieho súdu 11C 166/87 zo dňa 1.12.1987, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.12.1987. V tom čase poručiteľ žil s druhou manželkou viac ako tri roky. Z odôvodnenia rozvodového rozsudku vyplýva, že poručiteľ nevedel usporiadaný rodinný život, že mal mimomanželské vzťahy, že poručiteľ, resp. jeho chovanie bolo skutočnou príčinou rozpadu ich rodiny. Poručiteľ pravidelne trávil čas mimo okruhu ich rodiny, niekedy aj niekoľko týždňov nebol doma a matka nevedela, kde sa nachádza. Poručiteľ neprejavoval o nich skutočný záujem. Jeho odcudzenie voči nim spôsobila aj tá skutočnosť, že od roku 1969 do roku 1979 bol 10 rokov vo výkone trestu odňatia slobody. Ako deti resp. dospelávajúci trpeli samotnou skutočnosťou, že bol vo výkone trestu. Navrhovateľ v 2. rade ho bol aj ako dieťa niekoľkokrát navštíviť. Na otca sa tešil aj napriek tomu, že prostredie väznice bolo pre neho traumatizujúce. Krátko po návrate z výkonu trestu prejavoval o navrhovateľov záujem, žili pomerne ako usporiadaná rodina. Neboli medzi nimi žiadne zásadné rozpory. Navrhovateľ v 2. rade mal v tom čase 13 rokov a potreboval otca ako mužský vzor. Napriek odlúčeniu cítil k nemu silnú citovú náklonnosť. Navrhovateľ v 1. rade tiež ako dospelávajúci človek bol otca navštíviť napriek tomu, že prostredie väznice bolo pre neho tiež traumatizujúce. Od roku 1984 poručiteľ trvalo opustil spoločnú domácnosť s ich matkou, založil si novú rodinu, z ktorej mal aj deti. Podľa názoru navrhovateľov všetky tieto okolnosti viedli k tomu, že poručiteľ nemal záujem o vzťahy s nimi, zanevrel na nich a mal záujem len o novozaloženú rodinu. V čase rozvodu poručiteľa s matkou navrhovateľov znášali tento rozvrat rodiny ťažko. Dňa 1.3.1993 na podnet poručiteľa podpísali na OS v Prievidzi prehlásenie, ktoré obsahuje ich záväzok, že dajú poručiteľovi a jeho novozaloženej rodine pokoj. Aj z tohto potvrdenia vyplýva, že si v skutočnosti odlúčenie od nich želel poručiteľ a toto bolo motivované aj tým, že ich matka od neho žiadala rozsudkom stanovené výživné. Aj napriek tomu navrhovatelia na otca nezanevrelí, brali to ako jeho chvíľkový postoj a nepravidelne ho stretávali mimo jeho novej domácnosti. O ich stretávaní a vnímaní sa ako otca a detí svedčí aj tá skutočnosť, že po zmene režimu, poručiteľ začal podnikat' a zamestnal ich vo svojej prevádzke ako čašníkov. U otca riadne pracovali, nikdy to necítili tak, že by ich spájali iba peniaze. Je však pravdou to, že v tom čase sa ich vzťahy zhoršili a táto skutočnosť vyplývala z dôvodu, že otec bol mimoriadne zaneprázdnený a to v ich pracovných vzťahoch vyvolávalo napätie, najmä z jeho strany. Stávalo sa, že sa k nim správal horšie ako k iným zamestnancom. Nie je pravdivé tvrdenie poručiteľa, že ich prepustil z práce. Pracovný pomer skončili dohodou. Aj po skončení pracovného pomeru sa s poručiteľom stretávali bez vedomia druhej manželky. V tom čase navrhovateľ v 1. rade mal 32 rokov, otec navštevoval nepravidelne jeho domácnosť a stretávali sa aj v meste. Navrhovateľ v 2. rade mal v tom čase 25 rokov, s otcom sa raz za čas stretával. Nie je pravdou tá skutočnosť, že by navrhovateľ v 1. rade ukradol z trezoru množstvo cigariet, naopak keď on sám začal podnikat' mal problémy riadne a včas zinkasovať od poručiteľa kúpnu cenu za tovar. Navrhovateľovi v 2. rade poručiteľ nikdy nezveril správu časti podniku, ako uvádza v listine o vydedení, vždy u neho pracoval ako čašník. Vylučuje tiež tú skutočnosť, že by si privlastnil tržby zo spoločnosti, ktorá patrila poručiteľovi. Navrhovatelia majú vedomosť o tom, že odporca v 4. rade bol dlžný poručiteľovi sumu 72664,30 Sk, ktorú mu riadne splácal a splatil. Navrhovatelia vedeli, že otec kvôli pracovnému vyťaženiu a fajčeniu začínal mať zdravotné problémy. Tieto si nikdy neliečil, resp. liečil tak, že si zistil, ktorý liek je na danú bolesť dobrý a niekoho poslal tieto lieky kúpiť. Aj napriek tomu, že mu odporúčali navštíviť lekára, túto radu neposlúchol, pretože mal panický strach z lekárov, preto ich navštevoval minimálne. Na sklonku života mal už vážne zdravotné problémy, nevychádzal už von a keď ho navrhovatelia chceli navštíviť u neho doma, neboli k nemu pustení. Odporca v 4. rade navštívil poručiteľa krátko pred jeho smrťou, tento sa o nich údajne zaujímal ale navštíviť sa im ho už nepodarilo. Navrhovatelia sa zúčastnili pohrebu poručiteľa, majú za to, že otcovi preukazovali dostatočnú úctu a preto sú toho názoru, že dôvody vydedenia neexistovali a na základe vykonaného dokazovania žiadajú návrhu vyhovieť.

Navrhovateľ v 1.rade vo svojej výpovedi uviedol, že v čase keď otec nastúpil na 10 rokov do VTOS mal 7 rokov a počas obdobia keď bol vo výkone, bol ho tam pozrieť asi 2 až 3x. S mamou sa otec rozviedol v roku 1987, po tomto období asi po dvoch rokoch začal častejšie navštevovať ich rodinu a to tak, že u nich bol 2-3 dni, potom na mesiac odišiel, táto situácia pretrvávala asi 2-3 roky, kým mama nevymenila zámku. V tomto období sa chcel vrátiť k ich mame. Potom ako skončil pracovný pomer na bastre sa zamestnal u otca kde najskôr pracoval brigádnicky, neskôr v pracovnom pomere 2 roky. Pracovný pomer skončil dohodou z dôvodu, že sa rozhodol podnikáť. Podnikal do roku 2007. U otca vo firme pracoval ako čašník. Počas trvania pracovného pomeru sa s otcom stretával prakticky denne, v čase trvania pracovného pomeru má za to, že medzi ním a otcom neboli žiadne problémy. Dôvody, ktoré uvádza otec v listine o vydedení, že vykradol z jeho spoločníkmi trezor, stratilo sa väčšie množstvo cigariet, tak tieto skutočnosti nie sú pravdivé, pretože to bolo tak, že to urobil otec. On to zobral na seba a bolo to urobené z toho dôvodu, aby im poisťovňa zaplatila náhradu škody. Táto trestná činnosť bola spáchaná tak, že pri stole sedel otec, on, policajt z vyšetrovačky, bolo dohodnuté čo má urobiť s uistením, že za tri hodiny bude prepustený z vyšetrovačky a bude po všetkom. Takéto služby poskytoval otcovi počas trvania pracovného pomeru viackrát. Túto tr. činnosť vykonával nie z toho dôvodu, že by z toho mal fin. prospech, ale že otca rešpektoval. Potom ako u otca skončil pracovať sa stretávali sporadicky, bolo to niekedy raz za 2 mesiace, niekedy raz za štvrtroka, išlo o náhodné stretnutie, nikdy neboli vopred naplánované. Bolo to vždy keď mal otec náladu. Navrhovateľ v 1 rade má z prvého manželstva dve plnoleté deti, poručiteľ s nimi nemal žiaden kontakt, pretože oni ho nezaujímali. Naposledy sa dcéra stretla s poručiteľom pred 8 rokmi pred Vtáčnikom, išla za ním, predstavila sa mu a on povedal „to je pekné“ a odišiel preč. Nezáujem poručiteľa o vnúčence sa prejavoval tak, že sa nezúčastňoval žiadnych rodinných podujatí, k sviatkom ani k Vianociam im nič nedával. Z družského vzťahu má 17 ročného syna, ktorý už 8 rokov žije v Austrálii a v čase keď tu ešte bol ho poručiteľ videl asi 2x. Z terajšieho manželstva má maloletú dcéru, ktorá je 5 mesačná a poručiteľ ju nepoznal. Potom ako skončil pracovný pomer u poručiteľa začal podnikáť. V tomto období bola obchodná spolupráca zlá, pretože tovar do obchodov dodával poručiteľovi, on mu za dodaný tovar nezaplatil a následne musel tento tovar sťahovať z jeho predajne, čo mu poručiteľ vyčítal, že tento tovar dáva radšej Déreovi a nie jemu. Poručiteľa vníma dvoch rovinách, jedna je obchodná a druhá osobná. Aj keď je pravda, že si v obchodnej rovine nerozumeli, osobne sa na káve stretli. Vzťah s poručiteľom počas celého jeho života hodnotí tak, že kontakt bol vyvolaný len zo strany poručiteľa, pretože keby tento kontakt vyvolal navrhovateľ v 1.rade, tak by to poručiteľ nerešpektoval. Má za to, že listinu o vydedení spísal poručiteľ pod vplyvom druhej manželky.

Navrhovateľ v 2.rade vo svojej výpovedi uviedol, že v čase keď bol poručiteľ vo VÚTOS on bol vo veku od 3 do 13 rokov. V ÚVTOS ho navštívil 2 alebo 3x, potom ako poručiteľ začal podnikáť prejavil záujem sa o neho zamestnať. U poručiteľa pracoval asi rok a pol, skončil pracovný pomer dohodou, pretože si našiel lepšiu prácu a následne na to začal podnikáť a podnikal až do roku 2005. Do obdobia kedy sa u poručiteľa zamestnal bol s ním v kontakte málo, asi 2-3x, má za to, že to bolo u nich v rodine. Dôvody vydedenia podľa neho nie sú dané, pretože on nemal zverenú správu podniku a ani tržby si neprivlastňoval. K poručiteľovi sa správal aj po skončení pracovného pomeru slušne. Myslí si, že v listine o vydedení sa nachádza omylom. Listinu v roku 1993 podpísal po požiadavke otca, pretože jeho matka vymáhala zameškané výživné. V roku 1991 keď sa ženil na svadbu ho nepozval z dôvodu, že bola svadba malá, na svadbe bola prítomná jeho matka. Po roku 1993 aj keď ho to mrzí už neprejavil žiaden záujem na obnovenie nápravy vzťahov s poručiteľom, pretože išlo tvrdú povahu a cítil sa v jeho rodine ako nevítaný hosť. Z rozprávania mamy vie o tom, že poručiteľ chcel po rozvode s ňou obnoviť spolužitie. Ohľadom vykradnutého trezoru, o ktorom rozprával navrhovateľ v 1.rade nevie nič. Čo sa týka dôvodu vydedenia voči jeho osobe a to privlastňovania si tržby tak udáva, že takáto skutočnosť sa nestala, a pri odovzdávaní služby vyplnil výčapný hárok, ktorý prevzala ďalšia smena a tržba sa odovzdala na firmu.

Odporkyňa v 1.rade vo svojej výpovedi uviedla, že sa s poručiteľom zoznámila v roku 1983, keď mal v rodine problémy a to preto, že mu zmizli peniaze, pýtal si tieto peniaze od chlapcov, tí ho následne vyhodili, býval v Čausi, tam choval hydinu a vylepšoval si životný štandard, pretože v tom čase pracoval ako kurič v osobitnej škole so zárobkom 600 Sk. V roku 1988 sa rozhodli, že budú spolu bývať a v roku 1991 začali podnikáť v oblasti obchodu. Za tým účelom sprivatizovali obchodné domy Vtáčnik a Rozvoj v Prievidzi a zadĺžili sa v banke sumou 30 mil. Sk. Odporkyňa v 1.rade poručiteľovi v tom čase pomáhala ako administratívna pracovníčka a v roku 1993 uzatvorili manželstvo. Z družského vzťahu sa v roku 1985 narodila odporkyňa v 2.rade. V čase keď odporkyňa v 1.rade spoznala poručiteľa, mal problémy so svojimi synmi avšak nevedela uviesť v čom to konkrétne bolo. Rovnako tak nevie ani o iných skutočnostiach o poručiteľovi a jeho vzťahoch k jeho deťom predtým ako sa spolu spoznali.

Po uzatvorení manželstva mala záujem, aby sa kontaktoval aj s deťmi z prvého manželstva, avšak on povedal, že to má s nimi vyriešené a preto neboli ani vzťahy medzi ich spoločnými deťmi. Do roku 1992 navrhovateľ v 1.rade s manželkou ich pravidelne navštevoval až do incidentu, ktorý sa odohral na Rozvoji v roku 1992 a to, že mu navrhovateľ v 1.rade vykradol Rozvoj. Na čo odporkyňa v 1.rade apelovala na poručiťľa, že nejde o cudzích ale o jeho deti, aby sa tak aj pri riešení problému zachoval. Odporca v 4.rade navštevoval poručiťľa často, čo sa týka pracovných a podnikateľských aktivít, na rodinné oslavy pozývaný nebol. O listine o vydedení odporkyňa v 1.rade nevedela, dozvedela sa o nej až v priebehu dedičského konania. Z dôvodu, že má poručiťľ aj deti z prvého manželstva mala za to, že vždy budú prichádzať do úvahy ako dedičia. Stretnutia, ktorých bola prítomná, a to otca so synmi hodnotí ako stretnutia obchodných partnerov resp. súperov a nie ako stretnutia otca so synmi. Potom ako bola oboznámená s dôvodmi v listine o vydedení uviedla, že ich považuje za pravdivé, pretože jej o tom povedal poručiťľ. Potom ako sa vzťahy medzi poručiťľom a synmi veľmi vyostřili, riešil túto situáciu poručiťľ predajom týchto zariadení. Ale aj napriek tomu dal šancu svojim synom a zamestnal navrhovateľa v 2.rade a odporcu v 4.rade v snacku na sídlisku a tento vzťah pracovný aj osobný medzi nimi skončil z dôvodu, že poručiťľ povedal, že opätovne si spravili firmu vo firme. Bolo to v období rokov 1992 - 1993. Vzťahy poručiťľ naďalej udržiaval len s odporcom v 4.rade, cez ktorého si chcel zistiť, ako sa darí navrhovateľom v 1. a 2.rade.

Odporkyňa v 2.rade sa k predmetnému návrhu ani priebehu konania nevyjadřila z dôvodu zlého zdravotného stavu, prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že súhlasí, aby súd konal a rozhodoval v jej neprítomnosti a nikto z účastníkov konania netrval na jej výpovedi.

Odporkyňa v 3.rade vo svojej výpovedi uviedla, že je dcérou odporkyne v 1. rade. Poručiťľ si ju adoptoval v roku 1992. S navrhovateľom v 1., 2. rade a odporcom v 4. rade neudržiavala kontakty aj keď sa snažila, a to hlavne s manželkou navrhovateľa v 1.rade C. a ich dcérou R. a to z dôvodu, že medzi rodinami došlo k ukončeniu vzťahov, neskôr jej bolo vysvetlené, že to bolo z dôvodu incidentu, v dôsledku ktorého došlo aj k ukončeniu pracovných vzťahov. Vedela od poručiťľa, že mu bolo ľúto tejto situácie a povedal jej, že keď bol vo vyšetrovacej väzbe synovia o neho neprejavili záujem a bola svedkom toho, keď sa s otcom stretli tak ho nepozdravili, ju odignorovali, na čo ona bola zvyknutá. Zažila aj takú situáciu, keď sedeli v kaviarni v Pasáži vo Vtáčniku, tak navrhovateľ v 1.rade kopol do stoličky, na ktorej sedel poručiťľ. Bolo to v čase rokov 1998 a 1999.

Odporca v 4.rade vo svojej výpovedi uviedol, že odporkyňa v 1.rade vedela o tom, že poručiťľ zanechal listinu o vydedení, pretože pri prejednaní dedičstva notárka zistila, že existuje aj notárska zápisnica spísaná odporkyňou v 1.rade a bola časovaná v období, kedy listinu o vydedení spísal poručiťľ. Je pravda, že u poručiťľa pracoval naposledy v snack bare a vyhodil ho naraz spolu s navrhovateľom v 1.rade. potom čo prišli k nemu do kancelárie a povedal mu, že majú výpoveď. Následne inventúra bola urobená bez nich, zostal tam dlh, ktorý aj splatil. Uzatvoril s poručiťľom dohodu o splatení dlhu na sumu 72664,30 Sk. Uviedol, že dlžobu splatil preto, že chcel mať s poručiťľom pokoj, lebo sa mu vyhráždal, že podá na neho trestné oznámenie. Následne sa 2-3roky nebavili. Potom čo sa stretli vo Vtáčniku obnovili vzťahy, začali normálne fungovať. V r. 1997 začal odporca v 4.rade sám podnikáť. Vzťahy poručiťľ s jeho synom do roku 2008 mal dobré, potom už o neho neprejavoval záujem. S jeho manželkou mal dobré vzťahy, kým mu nepovedala, že mu U. P., po jeho smrti všetko „rozdžube“, čo sa pomaly aj stalo. Pretože odporkyňa v 3.rade už 2x v podnikaní zbankrotovala. Prvýkrát keď mala drogériu na sídlisku, druhýkrát v predajni textilu vo Vtáčniku, keď tam bol mesačný zisk 200 000 Sk a poručiťľ jej dal zásoby za 18 mil. Sk. Situáciu musel riešiť poručiťľ, potom čo od dodávateľov zistil, že neplatí faktúry, prevádzku jej zobral, previedol na odporkyňu v 1.rade a vyplatil faktúry. Nevie o tom, že by sa pred smrťou ich otec dožadoval, pretože bol za ním 2 týždne pred jeho smrťou a nikto mu neotvoril ani mu neoznámili, že zomrel. O tom, že zomrel otec sa dozvedel od cudzích ľudí a pohrebu sa všetci traja synovia z prvého manželstva zúčastnili.

Zástupca odporcov v 1 a 3.rade žiadal návrh zamietnuť z toho dôvodu, že pravdou je, že listinou o vydedení poručiťľ uvádza dôvod vydedenia a to, že vydedení navrhovateľa o poručiťľa neprejavujú trvalo opravdivý záujem, ktorý by ako potomkovia prejavovať mali, pričom listina o vydedení obsahuje aj opis dvoch skutkových okolností, ktoré poručiťľ do tohto neprejavovania trvalého opravdivého záujmu dáva do spisu. Zástupca odporkyň sa preto domnieva, že nemožno povedať, že by táto listina o vydedení bola neplatná a preto je potrebné skúmať, či na strane oboch navrhovateľov takýto nedostatok opravdivého záujmu je alebo nie je a zhodne pokiaľ ide o skutkové okolnosti, uvádzané či nastali alebo

nie. Z dôkazov, ktoré boli v spise vykonané, si právny zástupca odporkýň urobil záver, že vzťahy medzi navrhovateľmi a poručiteľom boli narušené už v roku 1993, čiže tento stav zrejme trval niekoľko rokov a skutočne vyústil do prehlásenia, na ktoré poukazujú navrhovatelia. Samo osebe automaticky na túto situáciu však nemôžu stiahnuť výklad o tom, že keď si to poručiteľ neželá, tak nemožno tento stav dávať na ľarchu navrhovateľovi. Z vykonaného dokazovania je známa aj tá situácia, že kontakty medzi poručiteľom a navrhovateľmi tu boli aj po tomto prehlásení z roku 1993, t.j. nepochybná skutočnosť, vyplývajúca z toho, že pracovali vo firme poručiteľa a mali sa občas stretnúť, ale na mieste verejne prístupnom. Fakt, že notárska zápisnica o vydedení bola napísaná až v roku 1997, podľa názoru právneho zástupcu odporkýň svedčí o tom, že poručiteľ prehodnotil svoj postoj a mal evidentne záujem stretávať sa s navrhovateľmi, ale celý záujem navrhovateľov sa v podstate obmedzil na stránku pracovnú a finančnú. To je evidentne dôvod, prečo poručiteľ v listine o vydedení uvádza tie dve skutkové okolnosti voči obom navrhovateľom a dáva ich do súvisu s neprejavovaním trvalého opravdivého záujmu. Je fakt, že poručiteľ bol začiatkom 90tych rokov vo väzbe v B. Bystrici a navrhovatelia ho ani raz vo väzbe nenavštívili a urobili tak cudzí ľudia. Táto skutočnosť, nezájmu navrhovateľov o poručiteľa iba dokrešľuje. S poukazom na trestný spis štátneho zastupiteľstva v Prahe a polície ČR musí akceptovať, že záznamy v tomto spise nedávajú pre tento spor urobiť jednoznačný záver, ale domnieva sa, že dôvody vydedenia sú dané a poručiteľ oboch navrhovateľov vrátane ich potomkov právom z dedenia vylúčil.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a to výsluchom účastníkov konania, NZ č.l. 5, uznesením OS Prievidza 14D 570/12 č.l. 7 až 8, prehlásenie z 1.3.1993 č.l. 9, dohoda o rozviazaní pracovného pomeru odporcu v 2.rade č.l. 10, dohoda o splácaní dlhu odporcu v 4.rade č.l. 11, písomným vyjadrením odporcu v 4.rade, svedeckou výpoveďou svedkov L. M., X. V., F. B., M. M., X. H., C. R. F.W., U. B., listom z 23.11.1994 č.l. 90, uznesením Štátneho zastupiteľstva v Prahe z 27.10.2009 č.l. 115 až 119, pripojenými spismi tunajšieho súdu č.k. 11C 166/87, 14D 577/12, 11C 5/95, spisom Mestského štátneho zastupiteľstva v Prahe 1KZV 184/2009, pripojeným spisom N 108/97, na základe čoho mal zistený tento skutkový stav:

Dňa XX.X.XXXX zomrel v Bojniciach D. P. nar. XX.X.XXXX. Okresný súd v Prievidzi uznesením č.k. 14D 577/2012-88 /Dnot 138/2012/ zo dňa 15.1.2015 v dedičskej veci po poručiteľovi D. P. prerušil konanie a odkázal navrhovateľov v 1 a 2 rade na podanie návrhu na začatie konania o určenie či listina o vydedení napísaná dňa 25.7.1997 pod č. N 108/97 NZ 104/97, ktorou poručiteľ vydedil navrhovateľov v 1. a 2. rade aj ich potomkov je prejavom slobodnej vôle poručiteľa ktorá bola prejavená bez akéhokoľvek nátlaku a nahovárania, či dôvod vydedenia je v súlade so zákonnými dôvodmi podľa paragrafu 469 a Občianskeho zákonníka a či existovali v čase spisania listiny relevantné skutkové dôvody pre vydedenie.

V listine o vydedení poručiteľ svojich potomkov navrhovateľa v 1.a 2.rade a aj ich potomkov vylúčil z dedenia. Listina o vydedení bola v celom znení napísaná notárskou zápisnicou N 108/97, NZ 104/97 na Notárskom úrade v Prievidzi, Hviezdoslavova 3, dňa 25.7.1997 pred notárkou JUDr. Dagmar Gajdošovou. Poručiteľ navrhovateľov v 1. a 2. rade vydedil z dôvodu, že od poručiteľovho rozvodu s prvou manželkou ho vôbec nenavštevovali, na ulici nepozdravili a správali sa k nemu ako cudzí ľudia, až pokiaľ nezačal podnikat' a to bolo v roku 1992, kedy ich zamestnal. V tom čase sa stretávali, ale spájali ich iba peniaze, ktoré potrebovali od poručiteľa získať a aj tak tento vzťah trval medzi nimi najviac jeden rok. Potom poručiteľ zistil, že navrhovateľ v 1. rade vykradol trezor s jeho spoločníkmi a stratilo sa mu väčšie množstvo cigariet, za čo bol zaistený na polícii o čom existujú záznamy. Keďže netrval na trestnom stíhaní bol prepustený a ich vzťahy zostali také ako predtým Navrhovateľ v 2 rade sa obdobne zachoval, keď mu poručiteľ zveril správu časti podniku, privlastňoval si tržby a tak isto po skončení pracovného pomeru sa k poručiteľovi správal ako k cudziemu. Za jeho konanie sa poručiteľovi nikdy neospravedlnil, ani neprejavil ľútosť nad jeho konaním, čím vážne ohrozil existenciu firmy. Z uvedeného dôvodu poručiteľ navrhovateľov v 1. a 2. rade a takisto aj všetkých ich potomkov, ktorí tiež nemajú o neho záujem a ani ich nepozná vydeduje.

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi 11C 166/87-16 zo dňa 1.12.1987 bolo manželstvo poručiča a matky navrhovateľov v 1. a 2. rade rozvedené, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.1987. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že k narušeniu vzájomných vzťahov poručiča a matky navrhovateľov v 1. a 2. rade došlo po tom, čo sa poručiteľ vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si odpykal v trvaní 10 rokov. V roku 1984 odišiel zo spoločnej domácnosti a odvtedy žije s družkou X. B. /odporkyňou v 1.rade/ a z družského vzťahu sa narodila XX.X.XXXX X. P. /odporkyňa v 2.rade/. Súd v uvedenom rozhodnutí uviedol, že príčinou rozvratu manželstva bolo nezodpovedné správanie poručiča. Matka navrhovateľov v 1. a 2. rade v konaní nepredložila dôkazy na konkrétne známosti

poručiťa s inými ženami pred rokom 1969, resp. po roku 1979, poručiťovo správanie ju mohlo v jej podozrievaniach v tomto smere utvrdzovať. Poručiť nemohol matke navrhovateľov v 1. a 2. rade nič vytýkať a k rozvratu došlo len jeho zavinením. Sám sa dopustil trestnej činnosti, v dôsledku ktorej mu bol uložený desaťročný trest odňatia slobody a tým sám zaviniť, že museli s matkou navrhovateľov v 1. a 2. rade žiť oddelene a, že všetka starostlivosť o rodinu a deti zostala len na nej.

Vzhľadom na skutkové tvrdenia účastníkov konania súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedkov.

Z výpovede svedka L. M. /švagor odporkyne v 1.rade/ súd mal zistené, že poručiť mal so synmi striedavé vzťahy, raz dobré raz zlé. Potvrdil skutočnosť, že keď prejavili záujem pracovať v snack bare tak im poručiť vyhovel. Keď odporca v 4.rade nemal prácu tak ho zamestnal v drogérii. Svedok svedčil aj tú skutočnosť, že došlo k strate výplaty - tržby, ktorú neodviedol jeden z jeho synov. O týchto skutočnostiach vedel, pretože boli všeobecne známe a boli predmetom trestných stíhaní. Čo sa týka neodvedenej tržby, vedel že bola neodvedená v drogérii na účet v banke odporcom v 4.rade. Má za to, že bolo v tejto veci vedené aj trestné stíhanie. Podľa jeho názoru sa rodina nenavštevovala. Ak, tak len s odporcom v 4.rade.

Z výpovede svedka X.E. V. /spolupracoval s poručiťom a kamarát odporcu v 4.rade/ mal súd zistené, že poručiť s odporcom v 4.rade mal dobré vzťahy. S navrhovateľmi mal asi vzťahy formálne.

Z výpovede svedka F. B.Í. /zamestnanec poručiťa/ mal zistené, že v období rokov 1991 až 1993 sa kontaktovali navrhovatelia s poručiťom v rozpätí 5 až 10 krát. V tom čase bol poručiť solventný, jeho synovia u neho nepracovali ale utiekali sa k nemu ako k otcovi. Posudzuje vzťah medzi nimi ako normálny. Videl len ich stretnutia, ale nebol účastníkom týchto stretnutí.

Z výpovede svedka M. M.Á. /spolužiak navrhovateľa v 2.rade/ mal súd zistené, že hodnotí jeho vzťah k poručiťovi ako dobrý, nezbadať, že by boli medzi nimi rozbroje.

Z výpovede svedka X.E. H. /kamarát navrhovateľa v 1.rade/ mal súd zistené, že sa navrhovateľ v 1.rade s otcom stretával, išlo o plánované stretnutia. Navštívil ho na Magure, náhodne sa s ním stretol na Štrbskom Plese, niekoľkokrát ich videl sedieť v kaviarni na sídlisku.

Z výpovede C.. R. F.Č. /odporkyňa v 1.rade je jej zamestnávateľka/ mal súd zistené, že pozná len odporcu v 4.rade a to tak, že bol zamestnancom firmy. Často navštevoval otca, niekedy raz za týždeň, niekedy raz za mesiac. Svedkyňa nevedela posúdiť aké mal poručiť s odporcom v 4.rade vzťahy, pretože poručiť mal vlastnú kanceláriu. V priestoroch firmy, v čase keď tam pracovala, a to do 1.5.2015, tam navrhovateľov v 1. a 2.rade nikdy nevidela. Svedkyňa s poručiťom mala pracovný vzťah, takže o tom aké mal rodinné vzťahy nevedela. Vedela len, že sú vo firme vedené splátky voči odporcovi v 4.rade.

Z výpovede svedkyne U. B. /matka odporkyne v 1.rade/ mal súd zistené, že je matkou odporkyne v 1.rade a odporkyne v 2. a 3.rade sú jej vnučky. Poručiť bol jej zať. Od poručiťa vedela, že sa odsťahoval od bývalej manželky, pretože mal problémy preto, že mu zobrali peniaze. Nevedela osvedčiť, že by navrhovatelia okrem odporcu v 4.rade poručiťa navštevovali. V čase keď bol chorý, trvalo to tri roky, tak mu zo synov neposkytol žiadnu pomoc, hlavne posledné dva roky, keď ležal a pomoc potreboval, či už pri naložení do auta, alebo chodí z izby do izby, alebo na WC. V tomto čase sa o neho starali odporkyne v 1. a 3.rade.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 460 Obč. zákonníka dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiťa.

Podľa § 461 ods. 1 Obč. zákonníka dedí sa zo zákona, zo závetu alebo z oboch týchto dôvodov.

Podľa § 469a ods. 1 písm. a/ Obč. zákonníka poručiteľ môže vydediť potomka ak v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiteľovi potrebnú pomoc v chorobe, starobe alebo iných závažných prípadoch.

Podľa § 469a ods. 2 Obč. zákonníka pokiaľ to poručiteľ v listine o vydedení výslovne určí, vzťahujú sa dôsledky vydedenia aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2.

Podľa § 469a ods. 3 Obč. zákonníka o náležitostiach listiny o vydedení a o jej zrušení platia obdobne ustanovenia § 476 a 480. V listine však musí byť uvedený dôvod vydedenia.

Zhodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že návrh na začatie konania je podaný v časti dôvodne.

Dňa XX.X.XXXX zomrel poručiteľ D. P., ktorý bol otcom navrhovateľov v 1.a 2. rade, odporcov v 2. až 4.rade a manžel odporkyne v 1.rade. V konaní o dedičstve po nebohom poručiteľovi vedenom na OS v Prievidzi 14D 577/2012-88 /Dnot 138/2012/ zo dňa 15.1.2015 v dedičskej veci po poručiteľovi D. P. bola predložená listina o vydedení zanechaná poručiteľom. V listine o vydedení poručiteľ svojich potomkov navrhovateľa v 1.a 2.rade vylúčil z dedenia a aj ich potomkov. Listina o vydedení bola v celom znení napísaná notárskou zápisnicou N 108/97, NZ 104/97 na Notárskom úrade v Prievidzi, Hviezdoslavova 3, dňa 25.7.1997 pred notárkou JUDr. Dagmar Gajdošovou.

Navrhovatelia v 1. a 2.rade svojim dispozitívnym úkonom návrhom na začatie konania predmetom občianskeho súdneho konania vedeného 6C 87/2013 urobili nárok o určenie, že právny úkon, ktorým došlo k vydedeniu navrhovateľov v 1. a 2.rade v listine o vydedení je neplatný a ďalej, že dôvody vydedenia v tejto listine nie sú dané.

Pokiaľ ide o inštitút vydedenia tento umožňuje poručiteľovi, aby svojím právnym úkonom zabránil dedeniu zo zákona neopomenuteľnému dedičovi. Aby vydedenie bolo platné, musí spĺňať určité formálne a materiálne náležitosti.

Z listiny o vydedení vyplýva, že týmto jednostranným právnym úkonom chcel poručiteľ zabrániť dedeniu zo zákona neopomenuteľným dedičom - navrhovateľom v 1. a 2. rade ako jeho deťom a v listine o vydedení určil, že vydedenie sa vzťahuje aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda deti navrhovateľov.

Občiansky súdny poriadok vymedzuje okruh účastníkov tak, že spôsobilosť byť účastníkom priznáva zásadne každému, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, každý má právo dovolávať sa na súde procesnej ochrany práv, ktoré boli ohrozené alebo porušené. Z toho však nevyhnutne vyplýva, že účastníkom konania sa stáva každý, o ktorého tvrdených právach a povinnostiach sa v konaní pred súdom koná a rozhoduje. Či skutočne ten, kto tvrdí potrebnosť procesnej ochrany určitého nároku, a ktorému procesné právo priznáva procesnú legitimáciu, má aj legitimáciu vecnú, ukáže až vlastné civilné konanie.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade predmetom konania urobili nárok o určenie, že právny úkon, ktorým došlo k ich vydedeniu v listine o vydedení, je neplatný. Na súd s návrhom na začatie konania sa neobrátili deti navrhovateľov v 1. a 2. rade, predmetom konania nebolo určenie, či je neplatnou tá časť listiny o vydedení, ktorou došlo k vydedeniu detí navrhovateľov v 1. a 2. rade.

Listina o vydedení z 25.7.1997 v časti kde došlo k vydedeniu navrhovateľov v 1. a 2.rade je podľa názoru súdu platným právnym úkonom z hľadiska určitosti a zrozumiteľnosti, jej obsah je jasný, zrozumiteľný, keď v ňom poručiteľ výslovne uviedol, že z nároku na dedičské právo výslovne vydedil navrhovateľov v 1.a 2.rade. Časť právneho úkonu /listiny o vydedení/, ktorou došlo k vydedeniu navrhovateľov v 1. a 2. rade je možné oddeliť od ostatného obsahu predmetného právneho úkonu /kde došlo k vydedeniu detí navrhovateľov v 1. a 2. rade, ktorí sa neobrátili na súd s návrhom a nedovolávali sa súdnej ochrany práv/. Z uvedeného dôvodu súd v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol.

Ďalej súd skúmal, či je splnená materiálna náležitosť vydedenia výslovne uvedenie konkrétneho dôvodu vydedenia uvedeného v zákone. Ustanovenie § 469 a ods. 1 Obč. zákonníka taxatívne vypočítava dôvody vydedenia a zaraďuje ich do 4 skupín. Súd posudzoval so zreteľom na okolnosti prípadu existenciu dôvodu vydedenia či navrhovateľa v 1. a 2. rade o poručiťľa trvalo neprejavovali opravdivý záujem, ktorý by ako potomkovia mali prejavovať a či dôvod vydedenia existoval už v čase urobenia právneho úkonu o vydedení.

Účastníci konania označili dôkazné prostriedky /výsluch svedkov, predložili listinné dôkazy/, pomocou ktorých sa mali preukázať rozhodujúce skutočnosti a súd vyhodnotil procesné dôkazy získané vykonaním dôkazného prostriedku - výsluchom svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi.

Manželstvo rodičov navrhovateľov v 1. a 2. rade bolo Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi 11C 166/87-16 zo dňa 1.12.1987 rozvedené, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.1987. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že k narušeniu vzájomných vzťahov poručiťľa a matky navrhovateľov v 1. a 2. rade došlo po tom čo sa poručiťľ vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si odpykal v trvaní 10 rokov. V roku 1984 odišiel zo spoločnej domácnosti a odvtedy žije s družkou X. B. /odporkyňou v 1. rade/ a z družského vzťahu sa narodila XX.X.XXXX X. P., odporkyňa v 2. rade/. Súd v uvedenom rozhodnutí uviedol, že príčinou rozvratu manželstva bolo nezodpovedné správanie poručiťľa. Poručiťľ nemohol matke navrhovateľov v 1. a 2. rade nič vytýkať a k rozvratu došlo len jeho zavinením. Sám sa dopustil trestnej činnosti, v dôsledku ktorej mu bol uložený desaťročný trest odňatia slobody a tým sám zavinil, že museli s matkou navrhovateľa v 1. a 2. rade žiť oddelene a, že všetka starostlivosť o rodinu a deti zostala len na nej. Z uvedených skutočností vyplýva, že navrhovateľa a to navrhovateľ v 1. rade v čase keď poručiťľ bol vo výkone trestu odňatia slobody mal 8 rokov a navrhovateľ v 2. rade 3 roky a v čase rozvodu ich rodičov už boli plnoletí. Obdobie dospievania navrhovateľa prežili len s matkou. K vzájomnému odcudzeniu medzi navrhovateľmi a poručiťľom došlo z dôvodu správania poručiťľa /10 rokov vo výkone trestu odňatia slobody a opustenie spoločnej domácnosti z dôvodu nadviazania mimomanželského vzťahu/. Sami navrhovateľa, hlavne navrhovateľ v 1. rade uviedol, že veľmi potreboval poručiťľa ako otca a hlavne ako mužský vzor, aj napriek odlúčeniu cítili k nemu citovú väzbu. Navštívili ho vo výkone trestu odňatia slobody, napriek tomu, že to pre nich ako maloletých bol silno traumatizujúci zážitok. Po tom ako poručiťľ opustil spoločnú domácnosť a nadviazal mimomanželský vzťah s odporkyňou v 1. rade, z ktorého sa narodila odporkyňa v 2. rade navrhovateľa, by nebolo možno mať za zlé navrhovateľom, ak by poručiťľa nenavštevovali, na ulici nepozdravili a správali sa k nemu ako cudzí ľudia. Z uvedených okolností vyplývajúcich zo zisteného skutkového stavu výsluchu účastníkov konania aj svedkov sa dá vyvodiť, že vzťahy medzi navrhovateľmi a poručiťľom boli odcudzené, ale tento stav bol podľa názoru súdu vyvolaný samotným poručiťľom, ktorý počas malosti navrhovateľov nenadviazal s nimi taký citový vzťah, ako by mal medzi dieťaťom a rodičom byť, z dôvodov uvedených vyššie. Vzťahy medzi poručiťľom a navrhovateľmi sa v pracovnej rovine obnovili, keď ich poručiťľ zamestnal. Po tom čo došlo dohodou ku skončeniu pracovného pomeru medzi poručiťľom a navrhovateľmi v 1. a 2. rade niekedy koncom roku 1992 a po tom, čo poručiťľ uzavrel manželstvo s odporkyňou v 1. rade prejavil poručiťľ vôľu o spísanie dňa prehlásenia dňa 1.3.1993, že poručiťľovi a jeho novozaloženej rodine dajú navždy pokoj, čo navrhovateľa aj vôľu poručiťľa rešpektovali. Dôvod vydedenia voči navrhovateľovi v 1. rade a to, že vykradol trezor s jeho spoločníkmi a stratilo sa mu väčšie množstvo cigariet, za čo bol zaistený na polícii, sám poručiťľ neguje v listine o vydedení, tou skutočnosťou, že voči navrhovateľovi v 1. rade nepodal v tejto veci trestné oznámenie a po prepustení zo zatknutia zostali podľa vyjadrenia poručiťľa v listine o vydedení, vzťahy medzi nimi ako predtým. Z uvedeného dôvodu nemôže preto navrhovateľ v 1. rade spravodlivo znášať zákonne dôsledky vydedenia. Nemôže sa mu ani klásť za vinu skutočnosť preukazovaná právnym zástupcom odporkyň v 1-3 rade a to páchanie trestnej činnosti, naopak súd zistil v spise 1KZV184/2009 Mestského štátného zastupiteľstva v Prahe /čl. 115-119/ kde obvinený L. X., nar. XX.X.XXXX mal v presne nezisteného dňa koncom mesiaca marec 1992 poveriť navrhovateľa v 1. rade a M. U., nar. X.XX.XXXX za použitia násilia spoločne odcudziť poručiťľovi v Martine obraz o rozmeroch 158x127 cm, olejomaľba s vyobrazením „Madona s dieťaťom“ signovaný od talianskeho maliara Rafaela Santiho z roku 1517 v hodnote 3000000 Kčs, za čo im prisľúbil vyplatiť čiastku najskôr 300000 Kčs, ktorú zvýšil na čiastku 800000 Kčs, čo však menovaní neurobili a vec oznámili poručiťľovi, ktorý celú vec oznámil na polícii v Prievidzi. Dôvody vydedenia voči navrhovateľovi v 2. rade a to, že aj on o poručiťľa neprejavoval trvalo opravdivý záujem, ktorý by potomok mal prejavovať už súd z rovnakých dôvodov uvedených vyššie ako u navrhovateľa v 1. rade nevidel resp. neboli v konaní preukázané, že by existovali a zároveň existovali v čase spísania listiny o vydedení. Rovnako tak v konaní nebolo preukázané, že by poručiťľ

zveril navrhovateľovi v 2. rade správu časti podniku a ani to, že by si on privlastňoval tržby a tým ohrozil existenciu firmy. Naopak súdom bola zistená skutočnosť zo spisu tunajšieho súdu v konaní č. 11C 5/95, kde poručiteľ si voči odporcovi v 4. rade uplatňoval neodvedenú tržbu, vo veci bol dňa 3.2.1995 medzi účastníkmi konania schválený súdny zmier, na základe ktorého sa odporca v 4. rade zaviazal poručiteľovi uhradiť sumu 72664, 30 Sk s príslušenstvom.

Z vyššie uvedených dôvodov podľa názoru súdu navrhovateľa v 1. a 2. rade nemôžu spravodlivo znášať zákonné dôsledky vydedenia, že o poručiteľa prejavovali opravdivý záujem, skutočností /10 rokov vo výkone trestu odňatia slobody a opustenie spoločnej domácnosti z dôvodu nadviazania mimomanželského vzťahu poručiteľa/ nezavinili a nemohli objektívne ovplyvniť vzťahy medzi rodičmi. Poručiteľ navrhovateľov ani nepožiadala o pomoc v chorobe, ktorú zabezpečovali odporkyne v 1. až 3. rade. Podľa názoru súdu skutočným motívom, ktorý poručiteľa viedol k vydedeniu navrhovateľov v roku 1997, t.j. 4 roky po tom čo skutočnosť uvádzané v listine o vydedení mali nastať, bola zrejme snaha poručiteľa odvdáčiť sa svojej manželke za starostlivosť. S prihliadnutím na všetky okolnosti danej veci, najmä na odcudzené vzťahy medzi poručiteľom a navrhovateľmi, nepreukázania tvrdení, že voči poručiteľovi v čase pred spísaním listiny o vydedení navrhovateľa neprejavovali o poručiteľa trvalo opravdivý záujem súd má za to, že v danej veci dôvody vydedenia navrhovateľov v 1. a 2. rade ich otcom poručiteľom D. P.O., zomr. XX.X.XXXX, uvedené v listine o vydedení zo dňa 25.7.1997 nie sú dané.

Súd o náhrade trov konania rozhodne v súlade s ust. § 151 ods. 3 O.s.p. v lehote 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cez tunajší súd na Krajský súd v Trenčíne, písomne trojmo.

Podľa § 205 ods. 1,2,3 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.